SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVIII. No. 6. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 10, 1991 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 10-го СІЧНЯ 1991 Ч. 6. РІК XCVIII.

ЧИСЛО ПОЛІТВ'ЯЗНІВ В УКРАЇНІ ЗРОСТАЄ

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 8-го січня, заарештовано керівника Української Студентської Спілки Олеся Донія. Його викликали до прокуратури Києва на допит, а після допиту під конвоєм відправили до тюремної камери. О. Донія звинувачують в організації окупаційного студентського страйку в Червоному корпусі Київського Державного Університету у жовтні під час всеукраїнської студентської голодівки.

Кримінальну справу з факту окупаційного студентського страйку розпочато 5-го січня. Як відомо, у жовтні 1990 року студенти Київського Державного Університету, Київського Політехнічного Інституту та Київського Державного Педагогічного Інституту провели окупаційний страйк у приміщеннях цих навчальних закладів від 15-го до 17-го жовтня на підтримку вимог голодуючих студентів.

Студентів звинувачують за статтею 187 частина 5, де йдеться про захоплення державних будинків та споруд. Справу розслідує слідча група київської міської прокуратури під керівництвом радника юстиції Миколи Некрутенка. У зв'язку з цією справою вже допитано 17 студентів та проведено обшук у помешканні голови УСС Олеся Донія. Дозвіл на обшук піписав прокурор Рудківський. На допитах кілька разів робили очне впізнання з відомою уже зі справи Степана Хмари Любов'ю Жирною, яка на очнім визнанні зі студентом КДУ Тарасом Кирпалом заявила, що він нібито заплатив їй 200 карбованців за участь у всеукраїнській студентській голодівці та ще 200 карбованців за участь у пікеті на Хрещатику 7-го листопада. Але у приватній розмові з одним із свідків Л. Жирна призналася, що їй загрожувало два роки ув'язнення за спекуляцію і працівники правоохоронних органів пообіцяли не судити її, якщо вона приєднається до голодуючих студентів і слідкуватиме за ними. „Таких, як я там було багато", — заявила Жирна. Керівник слідчої групи Микола Некрутенко заявив, що слідство має бути завершене до 10-го січня.

З України також повідомляють, що 4-го січня затримано пастора церки Благої Вісти у Києві Валерія Щасного. Міліціянти зайшли до церкви й затримали пастора під час Служби Божої, заявивши, що громада не зареєстрована і дії пастора є порушенням закону. В повідомленні не сказано до якої Церкви належить пастор Щасний і його парафіяни.

У Симферополі 4-го січня близько десяти осіб у цивільному, назвавшись працівниками міністерства внутрішніх справ, затримали керівника кримської організації УРП Степана Коржевича та активістів УРП Олександра Караващенка та Олега Софронкова. У затриманих забрали 20,000 примірників відозви УРП до населення Криму зі закликом бойкотувати референдум щодо статусу Криму. Затриманих звільнили після вісьмох годин.

В Одесі, Дніпропетровському та інших містах зруйновано пам'ятні камені, встановлені на місцях майбутніх пам'ятників Т. Шевченкові. Ці акти вандалізму співпали з офіційною кампанією у пресі на захист пам'ятників Леніну та з вимогами відновити ті з них, які вже демонтовано.

З кіл військовослужбовців надійшло повідомлення, що перед новим роком Київський оперативний полк міністерства внутрішніх справ перекинено до Нахічевану (Азербайджан). Полк за попередніми даними має перебувати там до літа. Три військово-транспортних літаки ІЛ-76, завантажені військовою амуніцією і так званими захисними засобами: ґумовими нагайками, сльозоточивим ґазом, бронежелетками, плястиковими щитами, вилетіли на Кавказ. Крім Київського у Закавказзі знаходиться і Дніпропетровський полк внутрішніх військ. Протягом останніх трьох років Київський оперативний полк майже весь час перебував у Єревані, Баку та Нагірному Карабаху.

РЕДУКЦІЯ ВІЙСЬК

Київ. — За повідомленням аґентства „Модулус", проголошена Міхаїлом Ґорбачовим у 1988 році редукція совєтських збройних сил здійснена в Київській військовій окрузі на 80 відсотків. Кількість звільнених у резерву військовослужбовців досягла 400,000 осіб. Аґентство також повідомило, що згадана округа першою в СССР виконала передбачене пляном скорочення військових частин і підрозділів.

В УКРАЇНІ

(З повідомлень УНІАР)

Тернопіль. — Тут у вівторок, 25-го грудня 1990 року відбувся похорон 66-річної активістки тернопільського обласного Комітету Захисту УГКЦ Катерини Мовчан. Стан її здоров'я різко погіршився після 2-го жовтня, коли, як і багатьох інших маніфестантів, міліціянти побили ґумовими нагайками поблизу будинку Верховної Ради в Києві. К. Мовчан отримала кілька ударів по голові ґумовим києм, після чого її оббризкали ґазом. В той день її підібрали на асфальті у тяжкому стані й перевезли до тернопільської лікарні, де вона померла від крововиливу в мозку.

Київ. — Тут у середу, 26-го грудня, створено Комітет Національного Порятунку, який координуватиме діяльність різних громадських об'єднань, партій і організацій в умовах підготови до референдуму з приводу підписання нового союзного договору. До комітету увійшли Рух, Українська Республіканська Партія, Українська Селянська Демократична Партія, Партія Зелених України, Товариство Української Мови, Демократична Партія України, Союз Українок, Партія Демократичного Відродження України, Українська Християнсько-Демократична Партія, Соціял-Демократична Партія, Українська Міжпартійна Асамблея.

Малин, Житомирська область. — Тут 26-го грудня, страйкували робітники кількох цехів паперової фабрики. Восьмигодинний страйк відбувся на знак протесту тривалого проживання населення на зараженій радіяцією території. Робітники і їх родини, як і все місцеве населення, не отримують ніяких пільг і лікування. Страйкарі вимагали зарахувати їхнє місто і ще 49 сіл і містечок до числа таких, які згідно з постановою Ради Міністрів УССР ч.315 вважаються екологічно забрудненими і мешканці яких потребують допомоги. Страйкарі також висловили недовір'я голові Малинської Районової Ради Пилипові Близнюкові та голові Районного виконавчого комітету Василеві Шпаковичеві. Вечором 26-го грудня районові комуністи організували в Будинку Культури святкування 73-річчя встановлення большевицької влади в Україні. Прибуло близько 50 людей. Заслужена дитяча капеля бандуристів підготувала концертову програму, з якої, за наказом партапаратників було вилучено пісню „За

(Закінчення на стор. 4)

Похорон св. п. М. Флис відбудеться в п'ятницю

Рослин. Н. Й. — Похорон Марії Т. Флис, покійної дружини колишнього головного предсідника УНСоюзу д-ра Івана Флиса, відбудеться в п'ятницю, 11-го січня.

Тіло покійної буде лежати в похоронному заведенні Стутцмани, 2000 Гілсайд аве, Ню Гайд Парк, Н. Й. В середу та четвер, 9-го та 10-го січня, години відвідин від 2—5-ої по полудні та від 7—10-ої вечером. В четвер, о годині 7.30 буде відправлена у цьому ж похоронному заведенні Панахида.

Похорон почнеться в п'ятницю о годині 9-ій ранку з похоронного заведення до церкви св. Володимира, Фронт вул. у Гемстеді, де буде відправлена о годині 10-ій ранку заупокійна Служба Божа, після чого похорон закінчиться на українському католицькому цвинтарі в Гемтонбурґу, Н. Й.

У Філядельфії плянують Шевченківський концерт

Філядельфія. — Український Національний Хор, створений на основі успішних концертів 1000-ліття у Вашінґтоні, а згодом в Ню Йорку та Торонто, продовжує традицію винесення української клясичної музичної творчости на американську сцену.

З цією думкою хор влаштовує великий концерт в честь Тараса Шевченка. Цей концерт відбудеться тут в неділю, 17-го березня, о год. 3-ій по полудні, у залі Музичної Академії, вулиці Брод і Локуст.

Програма концерту включає „Заповіт" Лятошинського, кантати „Радуйся ниво" та „Б'ють пороги" М. Лисенка на слова Т. Шевченка та уривки з опери „Ярослав Мудрий" Георгія Майбороди, який разом з дружиною згодився приїхати на цей концерт.

В концерті беруть участь визначні солісти діяспори й України: Рената Бабак, мецо-сопрано, Оленка Геймур, сопрано, Олександер Трофимчук, тенор Київської опери, Степан Шкафаровський, бас, Богдан Чаплинський, тенор, та Андрій Сорока, баритон. Диригуватимуть хором і оркестрою Михайло Длябога та його брат Павло, як гість із Швайцарії.

М. ҐОРБАЧОВ ВИДАВ УКАЗ ПРО ЗЕМЕЛЬНУ РЕФОРМУ

Москва. — Як повідомили совєтські газети, Міхаїл Ґорбачов видав президентський указ про користування землею. Згідно з новим законом, прийнятим особисто президентом, урядам республік і виконавчим комітетам місцевих рад пропонується в першій половині 1991 року провести інвентаризацію використовуваних земель у колгоспах, радгоспах, лісових господарствах та в інших землекористувачів, включаючи землі, надані міністерствам і відомствам СССР.

В указі пропонується зформувати за рахунок нераціонально використовуваних угідь спеціяльний земельний фонд місцевих рад народних депутатів для надання землі створюваним селянським господарствам, орендаторам, сільськогосподарським кооперативам, а також громадянам для ведення особистого підсобного господарства, садівництва і городництва.

Далі в указі пропонується в першочерговому порядку знайти і виділити вже на весні цього року 3-5 млн. гектарів земель для невідкладних потреб населення.

М. Ґорбачов рекомендує Верховним Радам республік анулювати всі необґрунтовані обмеження в розвитку присадибного землекористування, які стримують розширення особистих підсобних господарств, садівництва і городництва.

Уряд СССР і уряди республік повинні при здійсненні земельної реформи визначити можливі шляхи і форми перетворення неефективних колгоспів і радгоспів в асоціяції селянських господарств, кооперативів, а також надання їх земель орендаторам, промисловим та іншим підприємствам.

Примусове розформування колгоспів, радгоспів та інших сільськогосподарських підприємств недопустиме.

Два українці загинули у вогні

Ню Йорк. — Тут, в дільниці Квінс, в Річмонд Гілл, загинули ранком в понеділок, 7-го січня, у вогні, що знищив їхній дім, два українці — Володимир та Ігор Стецики.

Їхня смерть викликала велике обурення довколишнього населення тому, що пожежна сторожа явилася щойно через 10 хвилин після того, як вогонь розгорівся, а пожежники не могли відносно скоро довести до горіючої хати воду. Довколишнє населення уважає, що смерть цих двох українців була лише наслідком того, що минулого тижня замкнено станицю пожежної сторожі ч. 294, яка була близько вулиці, де зчинився вогонь, а з дальшої пожежники не могли скоро приїхати.

Однак комішенер пожежної сторожі в Ню Йорку Карльос М. Рівера опрокидує ці закиди і каже, що смерть Стециків не була спричинена опізненим приїздом пожежників.

В. та І. Стецики були синами померлого вже відомого українського громадянина-учителя, що був особливо активний у Шкільній Раді в Ню Йорку.

УРЯД ЗСА ЗАПРОТЕСТУВАВ ПРОТИ ВИСИЛКИ ВІЙСЬКА ДО ПРИБАЛТИКИ

Вашінґтон. — З'єднані Стейти Америки засудили і назвали висилку війська до Прибалтики і взагалі до сімох республік СССР провокацією, натякнувши, що репресивні акції Москви можуть дуже пошкодити американсько-совєтським відносинам, якщо кремлівські диктатори доведуть до погіршення стану в республіках, або при допомозі сили припинять всяку активність груп Демократичного Бльоку.

Мерлин Фицвотер, пресовий секретар Білого Дому заявив кореспондентам, що президент ЗСА Джордж Буш приглядається до розвитку подій в Совєтському Союзі і в залежності від цього розвитку він і Уряд ЗСА формуватиме дальшу політику відносин між Вашінґтоном і Москвою. Покищо, — заявив далі Фицвотер, — Москва, зглядно міністерство оборони СССР, тільки декляративно заявили про висилку додаткових військових частин, найбільш правдоподібно парашутистів, до трьох прибалтійських республік і чотирьох інших, що їх Москва вважає неспокійними, або „сепаратистичними". Але якщо дійсно дійде до висилки війська і КҐБ до згаданих республік — Литви, Латвії, Естонії, Вірменії, Грузії, Молдови і частини України — то не тільки ЗСА, але чимало інших демократичних держав світу пічнуть міняти своє відношення до СССР і свою політику, яка під час відлиги, зокрема під час керівництва міністерством закордонних справ СССР Едуардом А. Шеварднадзе, носила приязний характер.

Відносини в Литві загострилися ще й резиґнацією з посту прем'єр-міністра Казімери Прунскієне, яка не погоджувалась з політикою парляменту відносно економіки і деяких політичних потягнень. На думку Фицвотера кремлівські керівники своїм потягненням, накопиченням повновластей для президента Міхаїла Ґорбачова, допущенням до голосу армію і КҐБ, зупинили корисну двосторонню співпрацю між Заходом і Сходом і скерували цю політику на цілком інші рейки. Теперішня політика Москви є небезпечним експериментом пов'язаности нібито перебудованого уряду, контрольованого Комуністичною партією, спільно з армією і політичною поліцією. Чимало західніх держав не привикли до такої атмосфери. щоб вони вели переговори з президентом залежним від примх генералітету армії і КҐБ.

Можливо тому, — кажуть політичні аналітики, — Вашінґтон припинив підготову до плянованої на лютий цього року зустрічі на вершинах між президентами Дж. Бушем і М. Ґорбачовим. Не зважаючин на політичні труднощі у відносинах Вашінґтону з Москвою, Департамент сільського господарства погодився продовжувати переговори у справі короткореченцевого кредиту для СССР в сумі 900 міл. долярів на закупи американських в більшости харчових продуктів в цьому році. Кредит є частиною однобільйонової допомоги, яку Совєтський Союз повинен отримати від ЗСА на підставі обіцянки президента Дж. Буша з 13-го грудня минулого року.

Якщо однак ситуація в республіках погіршиться, або дійде до зударів і кровопролиття, згідно з передбаченнями диктатора М. Ґорбачова, то Вашінґтон, а може навіть Европейська економічна спільнота будуть змушені змінити своє відношення до СССР, — кажуть політичні спостерігачі.

Молоденькі колядники в УНСоюзі

Від давніх років молодь Джерзі Ситі, Н.Дж., осідку Централі Українського Народного Союзу, не забуває загостити до Головної Канцелярії у святочно- різдвяний час і обдарувати Екзекутиву та працівників колядою і новорічними побажаннями. І так у четвер, 3-го січня, група юних колядників з місцевої „Рідної Школи" і Осередку СУМА (фото вгорі) прийшли до УНСоюзу з колядою. До них приєднались працівники, а від Екзекутиви їм дякувала головний предсідник Уляна Дячук, яка й подбала, щоб колядники не пішли домів з порожніми руками.

У СВІТІ

ТУРЕЧЧИНА ПОЧАЛА активізувати свою невелику морську фльоту. Згідно з інформаціями турецьких газет, дев'ять бойових кораблів Туреччини відплили у невідомому напрямі. Три кораблі повинні приєднатись до фльотилі кораблів альянтів на Середземному морі, або в районі Перської затоки. Серед дев'ятьох кораблів є також два підводні човни.

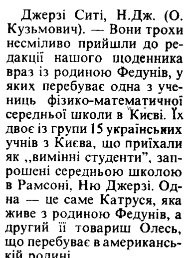
З НІКОЗІЇ ІНФОРМУЮТЬ, що іранський уряд продовжує вішати і розстрілювати осіб причетних не тільки до антиурядових організацій, але також торгівців наркотиками. В неділю, 6-го січня, в місті Нахаванд працівники державної служби безпеки повісили на площі міста трьох чоловіків і одну жінку за торгівлю наркотиками. Згідно з іранськими законами перетримування чи продаж наркотиків будь-якої кількости карається смертю. Від грудня 1988 року досі в країні було повішено коло 2,000 торгівців наркотиками. Принаймні 100,000 іранців перебувають в тюрмах за зловживання наркотиками чи вирощування їх на своїх присадибних городах.

БОННСЬКА КОНСЕРВАТИВНА газета „Ді Вельт" написала, що Адміністрація президента Джорджа Буша передала федеральному урядові Німеччини список 19 фірм, які потаємно співпрацюють з Іраком і доставляють йому, частинно через Іран, частинно повітряним шляхом потрібні товари і запасові частини до совєтської зброї. Матеріял про це був висланий також усім іншим німецьким засобам масової інформації, але не всі його помістили, побоюючись, що це може бути провокація. Представники уряду канцлера Гельмута Коля зустрінуться з державним секретарем ЗСА Джеймсом Бейкером і, між іншими справами, заторкнуть також і згадану справу. Вміжчасі державні органи безпеки вже почали приглядатися до 19-ох компаній поданих на списку.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ЗСА Джеймс Бейкер, прибувши до Европи, зараз таки приступив до заключних консультацій з европейськими союзниками у зв'язку з наближенням дати 15-го січня, до якої, згідно з резолюцією Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй, Ірак повинен вивести свої війська з окупованого Кувайту. Першою особою, з якою Бейкер конферував був міністер закордонних справ Великобританії Даґлес Герд, країни, яка є найближчим союзником ЗСА і яка поважно трактує загрожу війни на Близькому Сході. Крім Герда Бейкер зустрічався і розмовляв з генеральним секретарем НАТО Манфредом Вернером, а також з державними представниками Еспанії, Італії і Люксембурґу. В Лондоні ходять також поголоски, що після зустрічі Бейкера з міністром закордонних справ Іраку Таріком Азізом, він (Бейкер) поїде до Багдаду на зустріч з президентом Саддамом Гуссейном.

АҐЕНТСТВО АССОШІЄЙТЕД Пресс, покликаючись на неназваного по імені арабського дипломата, інформує, що уряд іракського диктатора С. Гуссейна просив французького дипломата, який перебував в Багдаді, Мішеля Возеля, щоб його уряд запропонував Раді Безпеки ООН пересунути дату для остаточного виведення військ з Кувайтау. З таким же проханням звернувся до Возеля також керівник Палестинської Визвольної Організації Ясір Арафат. Ідею пересунення дати на пізніший час підтримує потихо також сам президент Франції Франсуа Міттеран, — кажуть політичні аналітики. ЗСА, Великобританія й інші альянтські держави виступають проти такої зміни.

Діти з України відвідують ЗСА

Катруся Набок і Олесь Задворний в редакції „Свободи".

Джерзі Ситі, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Вони трохи несміливо прийшли до редакції нашого щоденника враз із родиною Федунів, у яких перебуває одна з учениць фізико-математичної середньої школи в Києві. Їх двоє із групи 15 українських учнів з Києва, що приїхали як „вимінні студенти", запрошені середньою школою в Рамсоні, Ню Джерзі. Одна — це саме Катруся, яка живе з родиною Федунів, а другий її товариш Олесь, що перебуває в американській родині.

Вони приїхали з іншими учнями середніх шкіл і тут в ЗСА їх розділили саме по групам. Їхня група, вповні українська, лише учителька росіянка.

Ми стараємося ставити нашим молодим гостям так питання, щоб вони не соромилися та відповідали свобідно. І справді за декілька хвилин Олесь вже розповідає живо про свою школу, про враження з тих перших днів в ЗСА і про різниці поміж американською і українською школами в Києві.

Довідуємося, що вони, як і інші члени їхньої групи, пересічно мають за собою п'ять років навчання англійської мови, але помимо того важко їм тут добре порозумітися, бо американський акцент інакший. Усі вони учні фізико-математичної середньої школи, яка призначена для визначних учнів у цих ділянках.

Що їм найбільше сподобалося в американських школах в порівнянні із їхньою?

Розуміється широке використовування компютерів — відповідають обоє без надуми. Але також свобода у школі та відношення учителів до учнів і навпаки.

Катруся, яка вже добре заприязнилася з дочками подружжя Федунів, що приїхали з нею до нашої редакції, перекидається із ними усміхами, коли ми ставимо питання, що крім школи їм тут сподобалося.

Коли наша розмова сходить на співочі групи, чи поодиноких „зірок" популярної тепер музики, завважуємо, що гості з Києва знаменито в тому орієнтуються та тут різниці між їхніми однолітками в ЗСА і ними немає.

Вони жалують, що їхнє перебування тут таке коротке та ще припало на час різдвяних вакацій, але запевняють, що тепер можна

(Закінчення на стор. 4)

СІЧНЕВІ РОКОВИНИ У ВІЛЛІЯМСТАВНІ

Вілліямставн, Н.Дж. — У вівторок, 22-го січня, посадник міста Кармен Дінові підпише тут проклямацію і проголосить День Незалежности України. Вранці о год. 10-ій відбудеться вивішення українського і американського прапорів на ратуші та підписання проклямації. Коротку доповідь виголосить Павло Лісний. У святі свою присутність зголосили кореспонденти американської преси. Рівнож Роман Маринович з Вашінґтону буде фільмувати свято. Закликається українців Черрі Гилл, Вайнленду, Міллвіллу та околиць прибути на цю урочистість.

В АМЕРИЦІ

УРЯДОВІ ЧИННИКИ уважають, що рішення забезпечити усіх, які мали гроші зложені у Банку Нової Англії, допоможе у тому, що люди будуть більше вірити у безпеку своїх депозитів у таких інституціях. В останньому часі цілий ряд випадків коли закрито банки та кредівки з уваги на брак забезпечення, викликали широку паніку серед американського населення.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони ЗСА Ричард Чейні відкликав побудову великого бойового літака для морських військових частин, що мав коштувати 57 біл. дол. Причиною відклику було те, що підприємства, які мали будувати цей новий літак типу А-12 не виконують роботи на обіцяний реченець. Наслідком цього відкликання замовлення, дві із фабрик, що підготовляли частини до літака, звільнили 9,000 робітників.

ЗАРЯД МІСТА НЮ ЙОРКУ повідомив, що тим разом вони змінять свою політику відносно тих мешканців, які заплатили забагато податку за свої хати і будуть їх про це повідомляти. Досі від довгих років такого звичаю не було і багато осіб є переконані, що платили більше податку, як повинні були. Кажуть, що це буде тривати принаймні місяць щоб повідомити усіх, кому місто винно гроші.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Заклик до єдности

Свою промову до народу, яку президент Джордж Буш виголосив через радіо в минулу суботу, 5-го січня, закінчив він закликом до патріотичної єдности. Прославляючи мужчин і жінок у вояцькій уніформі в пустині Савдійської Арабії, заявив: „Ось чому ми мусимо триматися разом, не як республіканці або демократи, як консерватисти або ліберали, а як американці". Промова була формально до народу, насправді була адресована до Конґресу, демократична більшість якого повела вперту кампанію проти політики Буша супроти Іраку. Різні демократичні законодавці виступили вже з різними порадами й теоріями, деякими на дуже низькому інтелектуальному рівні. Чули ми кілька днів тому переданий на телевізійному екрані закид Президентові, чому він вислав державного секретаря Джеймса Бейкера до Женеви на зустріч з міністром закордонних справ Іраку, а не до Баґдаду на зустріч з президентом Саддамом Гуссейном. Суща нісенітниця: це ж залежить не від Буша, а від Саддама Гуссейна. Цей останній погоджувався на приїзд до Баґдаду Бейкера — на зустріч з міністром Таріком Азізом, а не з ним, Президентом, і то аж 12 січня, три дні перед ультимативним 15 січня. Часто чуємо „поради", щоб чекати, поки економічні санкції присилують Ірак виректися Кувайту. Але найповажніший закид демократичних конґресменів і сенаторів стосується питання, хто має право виповідати війну, хто його не має. Навіть сенатор Едвард Кеннеді, який ледве склав адвокатський іспит на членство в Адвокатській палаті і має за собою аферу Чаппаквідіку (загин дівчини Мері Лукопечне Конечне в його автомобілі) раз-у-раз обурено вигукує: „Президент не має ніякого права виповідати війну, це право Конґресу".

Формально він і його однопартійці кажуть правду. У Статті І, Секція 8-ма „Права Конґресу" виразно сказано, що Конґрес має право виповідати війну. В Статті II, що стосується прав і обов'язків Президента, кажеться у Секції 2: „Президент має бути верховним командантом". Про його право виповідати війну нема ані слова. Але президент Буш виразно заявив, що він не думає виповідати війну, а один професор конституційного і міжнародного права (прізвище забулося) пояснив, що Америка і її союзники виконують тільки рішення Ради Безпеки Об'єднаних Націй. Америка не мала і не має конфлікту з Іраком, конфлікт був за схоплення американських громадян в Іраку, як закладників, але справа зліквідована з моментом, як Саддам звільнив усіх чужинців. Коло 500 американців не захотіли виїхати, бо там одружились і мають свої родини. У згаданій промові Буш сказав виразно, що у конфлікті з Іраком „не йдеться про далеку країну, яка зветься Кувайт", а про загрозу для цілого світу від аґресивної політики Саддама, який згуртував у своїх руках величезну збройну силу та змагає до здобуття ще атомової зброї. За проголошеними опитами, що їх провів „Вашінґтон Пост", понад 70 відсотків опитуваних погоджується з політикою Буша щодо Іраку і більш-менш стільки ж признає, що після невдачі всіх мирних заходів треба повести проти Іраку збройну дію. За міжнародним правом це буде „поліційна акція" у виконанні постанови Ради Безпеки ООН. Насправді це буде жорстока війна, якої ніхто не хоче. Треба вірити Джорджеві Бушеві, колишньому високому старшині летунства, з почесними відзначеннями за хоробрість у Корейській війні, що він, який бачив війну, знає біль по втраті найближчих друзів і не має більшої журби, як життя і здоров'я вояків в арабській пустині".

Як не дивно, є тут параллеля з ситуацією в Україні. Ця паралеля у заклику лідера до національної єдности в часі великої національної кризи. Україна і її народ переживають тепер історичну кризу. Рішення Міхаїла Ґорбачова, який дістав диктаторські повновласті, привернути „дисципліну і порядок" в імперії за допомого війська і поліції — хоч на довшу мету збанкрутує — в недалекому майбутньому може принести Україні багато горя. Хай же не буде у такому часі партійних поділів в українському народі, ані в Україні, ані в діяспорі! Цей злощасний гін до поділу, відомий від княжих часів, проявився вже навіть у двох національних прапорах. Дійшли сюди жалюгідні вістки про релігійні сварки в Галичині. Який абсурд і яка радість нашим ворогам! Може заклик Джорджа Буша переконає українських земляків, як треба поводитися у часах кризи.

Микола Руденко

ПАЛАТА Ч. 12

I.

Насамперед належить пояснити, що це за палата. На моєму шляху їх було безліч. І тоді, коли я був поранений у заблокованому німцями Ленінграді, і в Мордовській концтабірній лікарні, де ледве не загинув під ножем хірурга. Палата, про яку я збираюсь розповісти, і схожа, і не схожа на всі інші. Вона міститься в медичному містечку Києва, де лікують хвороби очей. Я потрапив сюди в наслідок великої радости й торжества, котрі спричинилися до великої трагедії. Якби люди наважилися скаржитися на Всесвіт, то мусили б зназначити що в ньому немає нічого одноплощного — ані смутку без радости, ані торжества без печалі. Так сталося й у мене напередодні семидесятиліття.

Мене почали переслідувати на батьківщині з року 1960. За три десятиліття моя психіка встигла пристосуватися до неґативних емоцій. Та ось я ступив обома ногами на дніпровський берег. І в мої очі вдарило таке могутнє сяйво, що я раптом осліп. Чи міг я сподіватися, що на зустріч зі мною ітимуть тисячі українського люду, що найбільший у республіці палац „Україна", який налічує чотири тисячі місць, буде заповнений так, що й „голці впасти ніде". І це повторюється кілька разів у Києві, а відтак у Львові. То була така велична зустріч, про яку я не смів і мріяти. Моя нервова система, що звикла до неґативних емоцій, не витримала несподіваного торжества. Сяйво сонця і блакитно-жовтих прапорів, сяйво чесних очей того покоління, котре народилось і виросло впродовж десятиліть, які залізними тернами заплелися на моїй життєвій дорозі — оце могутнє сяйво осліпило мене. Осліпило в буквальному розумінні. І коли щаслива за мене Уляна Мазуркевич піднялася на сцену, щоб привітати мене, я її ледве впізнав. Важко повірити, але це правда: я втратив 98 відсотків зору. Ні читати, ні писати не можу. Ці рядки продиктував на диктофон. Покищо прогнози невтішні. Так, мабуть, доведеться працювати до кінця життя. Все ж я щасливий, що доля послала мені цю незрівнянну радість. Відчуваю себе дитиною в обіймах безсмертної матері — України. І її обличчя так близько, що й після втрати зору, я його здатний бачити. Яке ж воно прекрасне! Ось що привело мене до палати ч. 12.

Разом зі мною тут п'ять хворих. Два з них близькі до мого віку, два інших — значно молодші. Ніби якийсь вельми досвідчений сценарист підібрав характери, котрі несуть у собі найважливіші риси сучасного українського суспільства. А точніше: риси рядових трударів зі східніх областей України.

Ось поруч мене 40-літній тракторист з Чернігівщини, якого моя уява здатна легко перенести на старовинну Хортицю. Ширококостий, кремезний з чорнявими вусами, він сприймає життя з тією простотою, яка не кличе до поглиблених роздумів. Але таке воно і є сучасне українське селянство. Петро і його ровесники виростали в тому духовному вакуумі, який не був заплінений ні Церквою, ні філософією, ні чесною політикою. Добра страва на столі, добра чарка після праці, затишна хата і вірні друзі — оце і є те побутове середовище, в якому живе Петро. І все ж він є носієм стихійних сил українського народу, які з далеких тисячоліть передавалися генетично. Йому властива доброта, гумор, відкритість душі, доброзичливість і пошана до товариства. Невеликий металевий уламок поранив око під час ремонту трактора. І тепер він за допомогою лікарів намагається повернути бодай частково зір пораненого ока. Праве око в нього ціле, але він не звик жити з одним оком і через те заклопотаний несподіваним звуженням світу.

Він був першим, з ким я познайомився у цій палаті. Це сталося тому, що Петро згадав народного депутата Степана Хмару.

— А ви співчуваєте йому? — запитав я в нього.

Петро зареготав:

— Я співчуваю тільки тим, хто діло робить, а всім отим базікам з Верховної Ради співчувати не вмію. Набридли вони мені.

Щоб не видаватися настриливим десь години через дві я знову повернувся до цієї теми.

— Як ви гадаєте, Петре, лікарі роблять діло?

— Авжеж, то святі люди...

— Степан Хмара — лікар, чому ж ви про нього так неґарно висловилися?

— Який з нього лікар? Він, кажуть, тричі в тюрмі сидів.

— А ви хоч знаєте за що сидів С. Хмара у тюрмах?

— Як не знати, із райкому грамотний чоловік приїздив, він пояснював.

Закінчення буде.

Богдан Титла

60 років малярської творчости М. Мороза

Михайло Мороз належить до покоління мистців, якому припала честь продовжувати і розвивати традиції мистецтва Західньої України, встановленні такими визначними попередниками як Олекса Новаківський, Іван Труш, Йосиф Курилас та інші.

З творчістю Мороза пов'язаний цікавий процес. Сьогодні, після майже 60-річної малярської активности і в час коли його спадщина складається з численної галерії пейзажних творів, натюрмортів і певної кількости портретів, які збе рігаються у самого мистця, та поважна частина у приватних колекціях, насувається питання: що саме заставило Мороза до того, що він майже всецілю звернувся до жанру пейзажу? Бо є в доробку його певна кількість полотен інших жанрів, якість яких є дуже висока. Його майстерні автопортрети і портрети членів його родини гідні уваги і заслуговують на вивчення. Але все таки особлива пристрасть Мороза — це пейзажі.

Мороз — це мистець з яскраво виявленою творчою індивідуальністю. Енерґійна манера з вільними мазками пензля, могутні тонові контрасти, а передовсім кольорит, який посилює емоційну напруженість твору. Але його природний нахил особливого кольориста далеко не вичерпує його мистецьких вальорів. Поважну ролю тут відіграв процес духовного ставлення мистця, образний світ, як признає сам мистець, був витканий із дитинства. Його духовні та естетичні погляди формувались під впливом рідного ґрунту та під впливом розкішної природи Поділля. Тут визрівала душа залюбленого в життя хлопця — майбутнього мистця, а опісля творча атмосфера Львова, згодом Гуцульщина, в якій Мороз залюбився на життя, і безперечно сильне враження імпресіонізму, який Мороз прийняв на основі власного передумання.

Важливу ролю все відіграє середовище, в якому відбувається творчий процес мистця. Двадцяті і тридцяті роки в творчому климаті Львова — це час творчого потенціялу, особливо це час звернення до пейзажного жанру. Мороз захоплюється природою, багато малює і створює великий етюдний матеріял, цінність якого виявляється в тому, що свідчить про постійний ріст його майстерности. З львівського періоду залишилась деяка кількість полотен, але велика кількість затратилась або була знищена. Мороз не тільки був небажаним мистцем режиму, але був призначений на знищення.

У воєнні часи і часи мандрівки через табори переселенців споміьвуються творчість Мороза. Але війна і переселення одночасно понесли на своїх хвилях у західній світ, і тут Мороз відновив творчість, що покриває втрати. Особливо в Нью Йорку — місці високої „енергетики" життєдіяльности. Здобутий досвід в Европі, досвід з заобсервованого, здобутого і баченого виявляється наново у Морозових творах, але вже в посиленій виразності. Мороз знаходить себе вже в яскравішому світі, відновленими враженнями, помноженими змістовністю. Соковитий мазок, яскравий, насичений світлом, та великий досвід надає полотнам Мороза особливої переконливости. Виставки в галерії „Панорас" в Нью Йорку (1959-1963 роки) засвідчили, що картини Мороза — це не прості мотиви природи, а її духовно-поетична сутність. Він прагне не правдоподібности, а вияву внутрішнього стану, що народжується в душі людини під час співжиття з природою. Кожна деталь його пейзажів живе своїм життям, і мистецький простір його картин ширший від простору, що вимірюється фізичними параметрами. Мороз пропонує глядачеві не тільки милуватися красою природи, але помагає відчути себе органічною частиною Божого світу.

На початку XX століття деякі композитори вважали, що для глибшого розуміння їхньої композиції необхідне поєднання музики з кольорами. Для цього вони застосовували великий екран, завішений над оркестрою, на якому висвітлювано „гру кольорів", що відповідала б музиці за точно обчисленою пропорцією довжин акустичних і світляних хвиль. У творах Мороза гармонійно співіснують живопис і музика образів природи. Потяг до музикальности — одна із характерних особливостей його манери. Мороз не шукає предметних кольорів, а кольорів настрою. Так як поезія Павла Тичини, а зокрема його збірка „Сонячні кларнети" вказує на те, що поет шукав всеохоплюючої гармонії: поєднання світла і музики з людськими почуваннями і природою.

Діяпазон творчих задумів Мороза — широкий. Він добре розуміє і передає стихію моря, його суворі поезії і грандіозності. В архітектурних пейзажах він повний динаміки. Вони ніколи не переповнені людьми чи рухом життя, а головним персонажем є білокамінні замки, храми, які

(Закінчення на стор. 3)

Яр. Рудницький

„НЕ ТОЙ УЖЕ МИРГОРОД, ХОРОЛ РІЧКА НЕ ТА"

В своїх цікавих спогадах — автобіографії чехо-словацький президент Вацлав Гавел присвятив окремий розділ обговоренню модерного державно-політичного життя й висловився проти його запартійщення. На його думку, партії — віджила форма політичної дії, в сучасну пору рішають Рух і непартійні великі індивідуальності, й тому він ні до якої партії не належив і не належить, а веде свою націю до кращої майбутности на загальнодержавницькій базі.

Одним із перших кроків Лєха Валенси після його вибору на президента Польщі, в грудні 1990 року була його резиґнація з провідництва в „Солідарності" — профспілка, яку він очолював у боротьбі з комуністичним тоталітаризмом понад 10 років. Новообраний президент Польщі, відтепер очолюватиме цю державу як понадпартійний твір, а не один із її секторів, яким є й була „Солідарність" у Польщі.

Цікавим збігом обставин майже в тому самому часі появився в Україні проєкт організаційної структури майбутнього державного її управління, в якому намічено становище „президента республіки" з виразною умовою-застереженням, що на період президентського мандату його членство в будь-якій партії припиняється". Автор цього проєкту, член Академії Наук й генеральний директор Міжнародного Інституту Менаджменту в Києві О.Г. Білорус передбачає для майбутньої України становище безпартійного президента, який на час свого мандату виконуватиме обов'язки на загальнодержавній базі, а не на базі однієї з партій. Щобільше, згідно з його проєктом і віцепрезидент України і прем'єр-міністер (голова уряду) вибиратимуться „Верховною Радою поданням президента на безпартійній базі". Іншими словами, головні керівники майбутньої України, хоч і виходитимуть із партій, мусітимуть припинити своє партійне пов'язання, щоб таким чином здобути довір'я не тільки своїх партійних однодумців, але й усього народу, який дасть їм посередньо, чи безпосередньо, політичний мандат.

У своїй концепції цілої системи державного управління майбутньої України акад. Білорус уводить багато інновацій. Вони, наприклад, ідуть далі, як система, передбачена Конституцією Української Народньої Республіки з 1918 року, чи інші стосовні правові акти. Отак, наприклад, крім народної палати депутатів має існувати сенат під головуванням віцепрезидента республіки, має бути 20 міністрів і управлінь, має існувати окрема Рада соціяльно-економічної та екологічної безпеки, Комітет національної оборони, Верховний суд та інші органи організаційної структури державного управління України.

Приймаючи багатопартійний принцип у демократичній системі національного життя, акад. Білорус не виключає безпартійної участи в виборчому процесі. Навпаки, він обстоює понадпартійність у керівництві державними справами (президент, віцепрезидент, голова уряду й т.д.) і висловлюється недвозначно за відпартійщення політично-державних вершин, принаймні на час урядування на даних постах.

На окрему увагу заслуговує справа безпартійних, індивідуальних, політичних діячів. Акад. Білорус не говорить окремо про них у своєму проєкті. Все ж, ставлячи як принцип безпартійне керівництво державою, він допускає тим самим непартійців до активної участи в політичному житті країни, вони ж бо не мусять „виступати" з партій, не належачи до них перед вибором до державного керівництва.

Свою концепцію розробив автор із подробицями в довшій статті на сторінках київської „Літературної України" (ч. 41, 1990 рік),і ту відсилаємо всіх зацікавлених цією концепцією.

* * *

На маргінесі практичних і теоретичних виявів „відпартійщення" політичного життя хотілося б подати кілька завваг з цього приводу, більш особистого характеру.

Пройшовши добру політологічно-дипломатичну школу в Королівській комісії перебудови Канади Б-Б в 1963-1971 роках, а опісля політичну практику в уряді УНР у екзилі в роках 1978-1989, підписаний із приємністю познайомився з проєктом акад. Білоруса про „відпартійщення" керівних державних органів майбутньої України. Акад. Білорус абсолютно правий зі своєю вимогою, щоб президентреспублік „припинив" своє партійне членство в „своїй" організації. Його обов'язок, як голови держави, служити інтересам усього народу, а не одного політичного сектора — його партії. На цю тему висловилися вже деякі члени Державного Трибуналу УНР, були голоси на річному з'їзді канадського ОПДЦ УНР у Торонто в 1990 році, були критичні завваги сторонніх людей із-поза ДЦ УНР, головно в наукових колах.

В недавньому минулому, керуючи справами Уряду УНР, автор цих рядків намагався „збалянсувати"

(Закінчення на стор. 4)

Квітка Зорич-Кондрацька

ПО УКРАЇНІ З „ВІЗАНТІЙСЬКИМ ХОРОМ"

II.

Ми поїхали до Брюхович, з'їли обід і швидко поспішали до Дрогобича. Там о годині 7:30 вечора концерт у залі Філярмонії. Приїхали, вийшли з автобуса, нас привітали чудовим великим короваєм. Коровай голляндці забрали на пам'ятку в Голляндію. Залунало привітальне „Отче наш". Концерт проходив серед рясних оплесків і квітів. По концерті — промови, подяки і безконечні апльодисменти. Одна пані захоплено вибігла на сцену і німецькою мовою (щоб хористи її розуміли) дякувала за спів, а особливо за звучання нашої пісні у виконанні чужого народу. Один хорист поцілував цю панію і подякував за її виступ.

Мені було приємно зустріти в Дрогобичі на концерті знайомих, що влітку гостювали в Торонто.

Другий концерт у Львові відбувся в залі Оперного театру. Залю вщерть заповнила публіка. Знову були привіти, квіти, овації, щирі і простодушні. Голляндці завоювали серця львів'ян. Їм було радісно святкувати своє сорокріччя в Україні.

Ще мушу згадати, що проф. Антонович, бандурист Луців і я виступали на львівському телебаченні, відбули ряд розмов, інтерв'ю з представниками преси, радіо та багатьма індивідуальностями музичного світу Львова. У Львові відбули ряд цікавих зустрічів. Пам'ятною для нас була зустріч, яку влаштував хор „Гомін". Під час зустрічі хористи „Гомону" були одягнені святково у фраки. Вони прегарно проспівали деякі твори зі свого багатого репертуару. „Візантійський хор" також заспівав кілька пісень. Після програми нас частували вечерею, яку влаштувала „Фонд української культури". Голляндцям подобалася зустріч, смакувала вечеря і львівська горілка, а найбільше раділи мистецьким подарунком кожному хористові: майстерно виконаний з львівського скла історичний герб Львова — стилізований лев і наш національний прапор. Я не була до кінця на цій гарній зустрічі, бо поїхала на візиту до родини диригента Миколи Кацала.

У зустрічах з музичними колами Львова мене поінформовано про звернення представників музичної громадськости Львова до всіх українських музик світу, з метою об'єднати всі зусилля для відродження і розвитку української національної музичної культури. Для цієї цілі зроблено заходи для заснування Світового товариства українських музик, яке б змогло представити досягнення української музики на міжнародній арені і завоювати їй належне місце у світовій музичній культурі. На зверненні були підписи: Дарія Гординська-Каранович, професор президент Українського Музичного Інституту ЗСА; Лев Вітошинський — доктор, професор Вищої школи музики в Граці, Австрія; Мирослав Скорик — голова Спілки композиторів України, Львів; Микола Колесса — професор, народний артист УССР, Львів; Володимир Луців — бандурист, Велика Британія; Мирослав Антонович — професор, доктор, Утрехт, Голляндія. Я підписала звернення за Канаду, як голова Українсько-Канадської Хорової Федерації.

Мушу підкреслити, що цінною для мене була зустріч і розмова на музичні теми у Львівській консерваторії з проф. Миколою Колессою. Двічі приїздив на концерт і розмову хормайстер з Черкас з бажанням домовитись про турне Черкаського народного хору по Канаді.

Один день у Львові призначено на індивідуальні мандрівки по Львову. Голляндці шукали гарних сувенірів. На жаль, крамниці були закриті, а дешевого не хотіли хористи везти у свою Голляндію.

На кінець згадаю про один зворушливий епізод. По концерті в Оперному театрі прийшов за сцену з трояндами старший добродій. У нього на очах були сльози, він дякував за спів голляндцям. Другого дня вранці він приїхав до Брюхович і вручив мені вірша, присвяченого хористам з Голляндії. Він з видимим зворушенням говорив, що в ніч після концерту не міг заснути. В цю ніч він склав поезію і просив передати хористам. У вірші віддзеркалено не тільки почуття автора, але, мабуть, усіх, хто були слухачами цих концертів.

Дорогому колективові прекрасних голляндських хористів, в честь 40-ліття заснування хору і великої радости почути спів у Свято-Юрському храмі, спів, який звучатиме вічно, спів, від якого щира сльоза непрохано бренить на очах на протязі всієї Служби Божої, спів, який наближає нас до Прекрасного і Вічного.

Висловлюю якнайщирішу подяку всім учасникам хору, керівникам, представникам всіх країн, які матеріяльно і духовно допомогли нам так несподівано бути учасниками Великого Свята оновлення сердець і душ, взаєморозуміння між народами, свята жертвенної праці голляндського народу в ім'я *ЄДНАННЯ* людей!

З великою любов'ю присвячую:

Ви не чужинці — Ви свої,
Ви найрідніші в цілім світі,
Ви як найкращі ніжні квіти,
Яка це радість, що Ви є!

Ви не чужинці — Ви брати!
Приїхали, щоб заспівати,
Своє серденько нам віддати
І пісню правди донести!

Ви не чужинці — козаки,
Ви поміч, праця і опора,
Ви так, як небо неозоре, —
Наша надія на віки.

Ви не чужинці — Діямант,
Який в Голляндії створили,
І сорок років, що є сили
Відточували свій талант.

Ви не чужинці — нашу біль
Ту чорну біль прийшли уняти,
І в пісні нас усіх обняти
В містах і селах, серед піль.

Ви не чужинці — Ви сльоза
У Святоюрськім Божім храмі:
У Вашім співі — Бог є з нами,
В молитві перейде гроза.

Ми не чужинці — Ми Рідня,
Одна велика і єдина:
Голляндія і Україна
Щиро, по-братськи обніма,

24-25-го вересня 1990 року, ніч.

Ігор Попович

Закінчення буде.

УКРАЇНА БАГАТА, АЛЕ ЗАНЕДБАНА. ДОПОМОЖІТЬ ЇЙ СТАТИ НА ВЛАСНІ НОГИ.
ПЕРЕШЛІТЬ ВАШУ ДИВІДЕНДУ І ПОЖЕРТВУ НА ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Товариство Українських Інженерів Америки
Відділ у Філядельфії, Па.
влаштовує

БЕНКЕТ і БАЛЬ ІНЖЕНЕРІВ
З ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ДЕБЮТАНТОК

Оркестра **„ТЕМПО"**
Субота, 26-го січня 1991 року

Grand Ballroom of the Hotel Atop The Bellevue
Broad and Walnut Streets
Philadelphia, Pennsylvania

Коктейл	год. 6:30 веч.
Дебют	год. 7:00 веч.
Бенкет	год. 7:30 веч.
Баль	год. 9:00 веч.

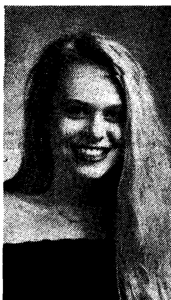
ЗГОЛОШЕНІ ДЕБЮТАНТКИ

Меляса Галавай
Philadelphia, Pa.

Людмила Ільницька
Wyndmoor, Pa.

Христина Крекевич
Langhorne, Pa.

Лавра Папароне
Mount Laurel, N.J.

Александра Матла
Langhorne, Pa.

Ірина Уляна Рудакевич
Philadelphia, Pa.

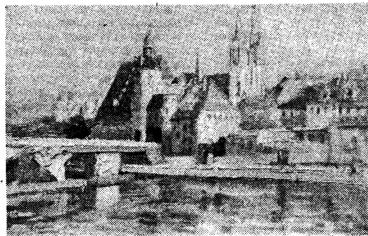

Наталка Сендекі
Huntingdon Valley, Pa.

Дарця Ірена Шотурма
Langhorne, Pa.

За дальшими інформаціями прохаємо звертатися до інж. Романа Цигана на тел.: (215) 469-6471

60 років...

(Закінчення зі стор. 2)

„Над Дунаєм" (Регенсбург, 1945).

„Сан Мартіно" (Італія, 1972).

зображують велич композиції. Захоплюють Мороза і натюрморти, що займають значне місце у його творчості. Особливо подобалось Морозові малювати квіти. Всі вони відзначаються кольоровою ґамою та майстерністю передачі світлоповітряного середовища. Хоча портретний жанр Мороза не виявив яскравих тенденцій як у пейзажі, однак становить цікаву малярську активність. Його автопортрет з 1932 року становить кульмінаційну точку його пошуків особистого стилю. Він суворий і напружений, але вказує на те, як уважно Мороз аналізував і оцінював бачене перше ніж поклав точний мазок на полотно. Всі дальші його автопортрети і портрети членів його найближчої родини — це міцні та експресивні лінії малюнку, позначені сильним і аґресивним стилем, виточеною гармонією кольору та ритмічною ґрацією форм. З портретів виїмок становить портрет Митрополита Андрея Шептицького. Тут він уникає імпресіонізму, а будує його на суворій закономірності. Тут стикається клясичне з новими декоративними спрямуваннями. Постать Митрополита маєстатична, а тло портрету — це середовище, в яке вписаний портрет і створює настрій. Мороз тонко передає глядачеві своє ставлення до величі постаті Митрополита, з обличчя якого промінює мудра лагідність.

Хоча Михайло Мороз досягнув 85-ий рік життя, він далі творчий і силою входить в історію українського мистецтва, а кожна його виставка була і є не тільки інспірацією, але також і наукою.

В ЧЕТВЕР, 3-ГО СІЧНЯ, в Москві офіційно відкрили консулят Ізраїля і тим самим частинно відновили диплома тичні зв'язки між СССР і Ізраїлем перервані в 1967 році. На питання коли будуть встановлені повні дипломатичні зв'язки між згаданими країнами, ізраїльський консул Арін Лєвін відповів, що „чим скорше, тим краще" для обидвох країн.

Товариство Українських Інженерів Америки, Відділ Ню Джерзі

Подаємо до відома наших членів та всього громадянства, що 19-го грудня 1990 р. відійшов у вічність член нашого відділу

бл. п. інж.
Омелян Смішкевич

ПОХОРОН відбувся в суботу, 29-го грудня 1990 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Родині Покійного висловлюємо наші найщиріші співчуття.

УПРАВА

Ділимося невимовно сумною вісткою зріднею та приятелями, що 5-го січня 1991 р. по короткій недузі на 76-му році життя відійшов у вічність

бл. п.
Лев Іван Гуменний „Ґума"

наш найдорожчий і незабутній
МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ВУЙКО.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в церкві св. Івана Хрестителя у Гантері, Н. Й., а тлінні останки спічнуть на цвинтарі Elka Park, N.Y.

Тяжким горем прибиті:
ФИЛІС — дружина
МАРКО ІВАН — син з мамою МАРІЄЮ
ЛІДІЯ МАРТИНЕЦЬ — сестра
ХРИСТИНА і ГЕНРІ ШЕЛДОН — сестрінка з мужем

З глибоким жалем повідомляємо родину, друзів і знайомих, що 1-го січня 1991 р. о год. 6-ій ранку, несподівано з Божої Волі відійшов у вічність

наш найдорожчий
МУЖ І БАТЬКО

бл. п. д-р мед.
ОСИП ТИМОЧКО

нар. 11-го травня 1911 р. на Гуцульщині, похований у місті Рочестері, Н. Й. 5-го січня 1991 р.

Залишені у глибокому жалі:
дружина — ГАЛИНА
син — д-р ЮРІЙ
дочки — ОРИСЯ і НАТАЛКА
брат — ЛОНГИН в Україні
шваґер — інж. ІВАН ЧЕРЕШНЯ
племінниці —
ЛІЗА ДУБЧАК з родиною
ХРИСТИНА ПАТРИДЖ з родиною
та велика родина в Україні

Замість квітів просимо складати пожертви на фонд Дітям Чорнобиля.

РОДИНА

Замість квітів на свіжу могилу нашого приятеля

Стефана Турчина

складаємо 100 дол.
на ДОПОМОГУ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ.

Достойній родині — наші найщиріші співчуття.

Мирослава й Олександер БІЛАН

В ПОВНІМ ПОРОЗУМІННЮ І З УПОВНОВАЖЕННЯМ ЇХ БЛАЖЕНСТВА ПАТРІЯРХА І КАРДИНАЛА МИРОСЛАВА І. ЛЮБАЧІВСЬКОГО — ФІРМА БРАВО ІНТЕРНЕШИНАЛ ЗАПРОШУЄ ВСЕ ДУХОВЕНСТВО І ВІРНИХ ВЗЯТИ УЧАСТЬ В ПРОПАМ'ЯТНІЙ ІСТОРИЧНІЙ ПРОГУЛЬЦІ З НАГОДИ

ПОВОРОТУ В УКРАЇНУ ЇХ БЛАЖЕНСТВА ПАТРІЯРХА І КАРДИНАЛА МИРОСЛАВА І. ЛЮБАЧІВСЬКОГО
ГЛАВИ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ МИТРОПОЛИТА І ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА ЛЬВОВА

TOUR #1 (12 DAYS)
MARCH 29 — depart JFK, TORONTO or CHICAGO
MARCH 30 — arrive LVIV, UKRAINE via ROME with HIS BEATITUDE PATRIARCH AND CARDINAL MYROSLAV I. LUBACHIVSKY AND ENTOURAGE/CORRESPONDENTS
MARCH 30 - APRIL 9 — LVIV (April 8 - Commemorative Concert in Lviv Opera House)
APRIL 9 — return from LVIV via ROME to JFK, TORONTO or CHICAGO
RATES: per person/sharing dbl.
from JFK - $2500.00
from TORONTO - $2600.00
from CHICAGO - $2700.00
sngl. suppl. - $250.00

TOUR #2 (17 DAYS)
MARCH 29 — depart JFK, TORONTO or CHICAGO
MARCH 30 — arrive LVIV, UKRAINE via LONDON or FRANKFURT
MARCH 30 - APRIL 9 — LVIV (April 8 - Commemorative Concert in Lviv Opera House)
APRIL 9 - APRIL 14 — KIEV and 1 DAY TRIP TO KANIV with HIS BEATITUDE PATRIARCH AND CARDINAL MYROSLAV I. LUBACHIVSKY and ENTOURAGE
APRIL 14 — depart KIEV for arrival into JFK, TORONTO or CHICAGO
RATES: per person/sharing dbl.
from JFK - $2900.00
from TORONTO - $3000.00
from CHICAGO - $3100.00
sngl. suppl. - $250.00

TOUR #3 (17 DAYS)
MARCH 29 — depart JFK, TORONTO or CHICAGO
MARCH 30 — arrive LVIV, UKRAINE via LONDON or FRANKFURT
MARCH 30 - APRIL 11 — LVIV with excursions to HISTORICAL/RELIGIOUS sites: HOSHIV, HRUSHIV, POCHAIV, OLESKO, ZARVANYTSIA
(April 8 - Commemorative Concert in Lviv Opera House)
APRIL 11 - 14 — KIEV and 1 DAY TRIP TO KANIV
APRIL 14 — depart KIEV for JFK, TORONTO or CHICAGO
RATES: per person/sharing dbl.
from JFK - $3000.00
from TORONTO - $3100.00
from CHICAGO - $3200.00
sngl. suppl. - $250.00

TOUR #4 (15 DAYS)
APRIL 3 — depart JFK, TORONTO or CHICAGO
APRIL 4 — arrive LVIV, UKRAINE
APRIL 4 - 12 — LVIV (April 8 Commemorative Concert in Lviv Opera House)
APRIL 12 - 17 — KIEV and 1 DAY TRIP TO KANIV
APRIL 17 - depart KIEV for arrival into JFK, TORONTO or CHICAGO
RATES: per person/sharing dbl.
from JFK - $2750.00
from TORONTO - $2850.00
from CHICAGO - $2950.00
sngl. suppl. - $250.00

ADDITIONAL INFORMATION:
UKRAINIAN CATHOLIC CLERGY IS INVITED TO ACCOMPANY PARISHIONERS FOR SPIRITUAL GUIDANCE. FOR FURTHER INFORMATION PLEASE CONTACT BRAVO INTERNATIONAL, INC.

ABOVE TOUR PACKAGES ARE AVAILABLE TO ALL UKRAINIAN OWNED TRAVEL AGENCIES. FOR FURTHER INFORMATION PLEASE CONTACT BRAVO INTERNATIONAL, INC.

PROCEEDS FROM ABOVE TOURS WILL BENEFIT THE UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH IN UKRAINE.

REGARDING TOURS:
RATES FOR ABOVE TOURS INCLUDE RESERVED SEAT/PLACE TO ALL OFFICIAL RELIGIOUS CEREMONIES AND CONCERT COMMEMORATING THIS HISTORIC OCCASION. FINAL PROGRAM TO BE PUBLISHED.

RATES INCLUDE:
ROUNDTRIP AIR TRANSPORTATION DIRECTLY INTO LVIV AND FROM KIEV — ON REGULARLY SCHEDULED AIRLINES AND CHARTER FLIGHTS; ALL HOTELS WITH 3 MEALS DAILY, ALL TRANSFERS, SIGHTSEEING DAILY, DAY TRIP TO KANIV VIA CRUISE LINER ALONG THE DNIPER RIVER, GUIDES, USSR VISA, TRAVEL BAG, PORTERAGE.

ALL RATES IN US DOLLARS

HOTELS: in LVIV: DNISTER, INTOURIST, SUPUTNIK
in KIEV: MOSKVA

RESERVATION DEADLINE: JANUARY 10, 1991 - first come first served basis

FOR FURTHER INFORMATION PLEASE CONTACT:
BRAVO INTERNATIONAL, INC., 1290 HIGHLAND COURT, ALLENTOWN, PA 18103
215-437-4815; (fax) 215-437-6982

RESERVATION COUPON:
ENCLOSED IS A DEPOSIT OF $300.00 PER PERSON FOR THE FOLLOWING:

PARTICIPANTS NAME/S: ____________________

ADDRESS ____________________

____

TELEPHONE (   ) ____________________

PARISH ____________ CITY ____________

PASTOR ____________________

DEPARTURE CITY ____________________

HOTEL CHOICE IN LVIV ____________________

ENCLOSED IS A CHECK FOR $ ____________ FOR TOUR # ________

CHECK PAYABLE TO BRAVO INTERNATIONAL, INC.
SEND COMPLETED FORM TO: BRAVO INTERNATIONAL, INC.
1290 HIGHLAND COURT
ALLENTOWN, PA 18103

MARTA FEDORIW — PRESIDENT, BRAVO INTERNATIONAL, INC.

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
моєї найдорожчої
ДОНІ, МАМИ І СЕСТРИ

бл. п.
ЛЮБИ ВІТЕР РАВ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в церкві св. Покрови в Ратерфорді, Н. Дж., 10-го січня 1991 р.
та в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й., 20-го січня 1991 року.

Про молитви за спокій душі Покійної просить

МАМА з родиною

Взірцеве українське весілля в Бразилії

Взірцеве весілля в Бразилії супроводив грою на бандурах. Гурток українських дітей „Фіялки" при централі „Полтава" в українській католицькій катедрі св. Івана Хрестителя в Куритибі.

Влітку 1990 року одружилися Розанжела Василишин, донька Зеновія і Люїзи Василишин, з Валдінеєм Маркосом, сином Йосифа і Ероїни С. Маркос.

Родина молодої, українці, вже всі народжені в Бразилії. Родина молодого — це також бразилійці, але всі вони люблять українське оточення і все, що є українське. Шлюб відбувся в українській католицькій катедрі св. Івана Хрестителя.

Відколи заснувався в Бразилії Гурток українських бандуристів, завдяки невтомному меценатові українського кобзарства Миколі Чорнеєві з ЗСА, який виставрався всі бандури для Бразилії, а особливо завдяки благосердним жертводавцям з Америки й Канади, обидві родини не пропускали ні одної імпрези, де виступали чи то маленькі, чи вже дорослі, чи старші бандуристи.

Обидві родини — українська і бразилійська — так захопилися українським кобзарством, що коли прийшла дата одруження молодих, вони попросили, щоб на їх шлюбі співали і грали маленькі бандуристи в супроводі своїх бандур, під керівництвом катехитки Єлисавети Кривий.

Яка виїмкова і мабуть перша така шлюбна церемонія з чарівними маленькими бандурами! У всіх присутніх можна було побачити на очах сльози радости й захоплення.

Дай Боже, багато таких взірцевих українських одружень.

Д-р Михайло Рубінець

МОСКОВСЬКЕ БЮРО еміграції, охорони прав людини і спостереження за виконанням законности повідомило західніх кореспондентів, що виїжджаючи на Захід, а також до Ізраїля жидам майже не можливо тепер купити квиток на літак за совєтські карбованці. За карбованці „Аерофлот" продає не більше як 250 квитків на місяць і такі квитки попадаються лише особам, які їдуть в офіційне відрядження, або їдуть у ролі спеціялістів на запрошення американських компаній. Така політика совєтських чинників до решти підриває матеріяльно еміґрантів, — заявила в ЗСА Памела Кен, президент Союзу оборони совєтських жидів.

КЕРІВНИКИ ПАЛЕСТИНСЬКОЇ Визвольної Організації погрозили Ізраїлеві, що у випадку коли він вмішається до війни проти Іраку, Ізраїль буде змушений вести війну на два фронти. Ізраїльські араби, які у попередніх війнах не вмішувалися до політики уряду, тепер заявили, що вони воюватимуть по стороні Іраку. Ізраїльські політики і командуючі військовики думають, що ПВО спробує у війні же війни озброїти палестинців модерною зброєю і тим самим зв'язати руки принаймні деякій частині армії на західньому березі ріки Йордан і в смузі Ґази.

ЧЛЕНИ АМЕРИКАНСЬКИХ музичних ансамблів, які спеціялізуються в сучасній музиці, мають тепер поважні проблеми фінансового порядку. Через фінансову кризу зменшилося число стипендій, а рівночасно і зменшилося число слухачів на концертах. Це заставляє музик шукати за іншими джерелами доходу.

АМЕРИКАНСЬКИЙ УЧЕНИЙ Ліо Лідерманн, що здобув із своїх дослідів фізики нагороду Нобеля і є президентом Американського товариства для поступу в науці, висловив публічно своє стурбовання тим, що в ЗСА надто мало видають грошей на наукові досліди і це може помітно зменшити американські успіхи в цій ділянці.

В Україні

(Закінчення зі стор. 1)

Україну, за її волю, за честь, за славу, за народ".

Івано-Франківське — Місцева влада Кіровограду та Сум відмовилися відрядити школярів на Новорічні та Різдвяні свята до Івано-Франківського. Домовленість про таку поїздку була досягнута між згаданими Міськими Радами у грудні. Причиною відмови є телеграми з Ради Міністрів УССР, міністерства народної освіти та від КҐБ республіки, у яких міститься заборона на поїздки школярів на вакації до Києва та Івано-Франківського у зв'язку з епідеміями грипи та дифтерії, що нібито наявні у цих містах. Проте представники місцевої влади з Івано-Франківського надіслали до Сум і Кіровограду телеграми, що ніякої епідемії в області немає.

Одеса. — Триває кампанія, спрямована проти депутата Верховної Ради України, головного редактора обласної газети „Знамя Комунізму" Юлія Мазура. Переслідування Мазура почалося після того, як він відмовився голосувати за позбавлення депутатської недоторканости Степана Хмари і помістив у своїй газеті матеріял на підтримку Народної Ради. На засіданні Одеського обласного комітету КПУ 28-го грудня перший секретар міського комітету КПУ народний депутат УССР Валерій Хмельнюк заявив: „Слід вирішити, бути чи не бути Мазуру головним редактором". З Одеси також повідомляють, що активісти незалежних громадських організацій розпочали збір теплого одягу для кримських татар, які повернулися до Криму і живуть у наметах.

Київ. — Представники Секретаріяту УРП звернулися до керівників слідчої групи прокуратури Києва Євгена Харченка, до прокурора Української ССР М. Потебенька та до Прокурора Києва Шевченка з проханням про зміну запобіжного заходу щодо народного депутата України Степана Хмари та звільнення його з ув'язнення. На зустрічі з Харченком були присутні заступник голови УРП Григорій Гребенюк, секретар УРП Олекса Миколишин, член Ради УРП Євген Пронюк. Слідчий запевнив, що прохання представників УРП буде поважно розглянуте найближчим часом.

Тернопіль. — Закінчується термін попереднього ув'язнення голови обласного Комітету Захисту УГКЦ Ярослава Демидася. Комітет Захисту УГКЦ,місцеві осередки Руху та УРП звернулися до республіканської та київської прокуратури з вимогою звільнити Я. Демидася з ув'язнення.

Івано-Франківське. — В місто 27-го грудня прибула перша допомога з Німеччини. Доставу організували Єпископ Івано-Франківської Епархії УГКЦ Павло Василик, Товариство „Меморіял" і Комітет Захисту УГКЦ. Гостинці було розподілено ... інвалідів та малозабезпечених громадян. Найближчим часом сподіваються нових посилок з Німеччини в рамках благодійної допомоги. Благодійні посилки зі Швайцарії прибули 27-го грудня також до Макарова Київської области.

Рівне. — Друга сесія Міської Ради 26-го грудня затвердила назву міста українською мовою. Від того дня місто називатиметься Рівне, замість зросійщеного Ровно. Сесія ухвалила також рішення про деідеологізацію усіх навчальних закладів. До Клевані Рівенської области 27-го грудня прибув благодійний вантаж, зібраний дітьми Львова під час акції „Юні громадяни міста Лева — дітям Чорнобиля". Вантаж супроводжували представники дитячого екологічного центру разом з директором Олексієм Колісником.

Донецьке. — Тут, 2-го січня відбулася нарада генеральних директорів вугільних підприємств Донбасу. Ухвалено звернення до президента Ґорбачова, Голови ВР УССР Леоніда Кравчука, голів урядів УССР та СССР. „На усіх шахтах України , — говориться у зверненні, — за станом на 30 грудня 1990 року, не визначені розрахункові ціни на 1991 рік. Угоди вуглярів зі споживачами вугілля укладені без врахування та обладнання — за новими цінами. Неприйняття рішень по цих питаннях призведе до зупинки вугільних копалень у січні 1991 року. Доводимо до вашого відома, що усі шахти об'єднань до прийняття рішень з питання цін припиняють відвантаження вугілля з 10 січня 1991 року". Документ підписаний генеральними директорами об'єднань Донецьквугілля, Макеєввугілля, Артемвугілля, Окрятбрьвугілля, Торезантрацит, Донецьквуглезбагачення та інших.

Одеса. — Тут 3-го січня затримано і відведено до київської прокуратури студента технікуму і учасника Всеукраїнської студентської голодівки Вячеслава Гульчака. Перед цим його допитували у прокуратурі м. Білгород-Дністровського Одеської области. Слідчі Суворов і Тарієнко намагалися схилити Гульчака до лжесвідчень, що буцімцо голодівкою керував н.д. Ст. Хмара, а студенти лише імітували голодування. Місце перебування Вячеслава Гульчака після його затримання невідоме.

СПІВПРАЦЯ ЛІКАРІВ УКРАЇНИ ТА ЗСА

Джерзі Сити, Н. Дж. — Під таким заголовком появилася в київській газеті „Радянська Україна" ч. 222 з 29-го вересня вістка кореспондента УКРІНФОРМ М. Маслова, що її він написав на підставі розмови з д-ром Любомиром Ворохом, головою Українського Фонду Охорони Здоров'я, після того, як у щоденнику „Свобода" була надрукована інформативна стаття про те, що лікарня Дебора допоможе українським дітям, що хворіють на різного рода серцеві вади.

У своїй вістці кореспондент пише що, як каже д-р Л. Ворох, все починалося з обміну студентами-медиками, а також професорами між американськими медичними університетами і відповідними інститутами України.

Відвідуючи Київ у грудні 1989 року я зустрівся з д-ром Г. Книшовим, який очолює Інститут серцево-судинної хірургії у Києві. Запитуючи його чи роблять вони в інституті операції малим дітям для виправлення уроджених серцевих вад, довідався, що такі операції в інституті робилися, але оскільки була висока смертність, то найбільш складні операції припинено. Ми звернулися до відомого „Дебора гарт енд ланґ інституту" у стейті Ню Джерзі, керівники якого погодилися прийняти кардіологів з України на практичне стажування. Домовилися також про те, що групи його спеціялістів виїжджатимуть кожних шість місяців протягом наступних двох років до Совєтського Союзу і там оперуватимуть дітей. Така угода була укладена з трьома республіками — Україною, Вірменією і Грузією.

Дальше довідуємося, що д-р Л. Ворох був тим, що започаткував ці контакти між спеціялістами України і медичними школами ЗСА. Тепер він є координатором цих програм.

В дальшому у вістці йде мова про деталі всіх зустрічей з відповідними чинниками тут і в Україні, щоби все відповідно наладнати та пустити діло в рух. Розказує д-р Л. Ворох про те, що „у лютому 1989 року був започаткований очолюваний нині мною Український Фонд Охорони Здоров'я в ЗСА. Мета цього фонду полягає у тому, щоб сприяти встановленню контактів з американськими фірмами і доброчинними установами для зібрання грошей на передбачувані проєкти співробітництва України і ЗСА".

Іде розмова й про те, що уже через два роки на Україні буде можливість самостійно виконувати операції виправлення вад дитячого серця, тому треба негайно подумати та налагодити масове виробництво необхідної апаратури. Коли паде питання: звідки взяти фонди для початкового обладнання першої такої виключно дитячої клініки в Україні то, як заявляє д-р Л. Ворох, у Києві кажуть, що „на будівництво такої клініки є гроші". Щодо апаратури і устаткування, „то це вже наша проблема — українців Америки".

На закінчення директор Українського Фонду Охорони Здоров'я у ЗСА д-р Звенислава Ворох уважає, що вище згадані пляни можуть бути дуже успішними, бо відгук численних університетів у ЗСА був позитивним. Також „можливості діяспори дозволяють допомогти українським лікарям приїхати до ЗСА для удосконалення їх професійної майстерності, а також підтримувати їх матеріяльно протягом кількох місяців. Але обов'язковою умовою для їх приїзду є знання англійської мови".

ДЕНЬ ПОЛІТВ'ЯЗНЯ В ДІТРОЙТІ

Дітройт. — Заходом місцевого Відділу УАКРади, при співпраці громадських та молодіжних організацій, в п'ятницю, 11-го січня, в год. 7-ій вечора, в церкві св. Йосафата у Воррен, Миш., відбудеться Молебень за живучих політв'язнів совєтського режиму, з окремими молитвами за душі замучених політв'язнів. Молебень відправлять парохи церков метрополітального Дітройту. Після Молебня в церковній авдиторії відбудеться відповідна програма.

Діти з України...

(Закінчення зі стор. 1)

сподіватися постійно гостин „вимінних студентів". Довідуємося від наших молодих школярів що, щоб поїхати мусіли написати багато про себе і ще вони заплатили за цю подорож по 3,000 карбованців, хоча тут перебувають у приватних американських домах. Вони оглядали Ню Йорк та околицю і приємно святкували Новий Рік.

Шкода, що тільки одна Катруся мала щастя жити з українською родиною та подружити з українськими однолітками.

Треба, щоб українські родини в ЗСА, які мають дітей у середніх школах, пильно тепер слідкували за приїздом учнів з України на вимінній базі і щоб якнайбільше гостили їх в українських домах. Бо тільки в цей спосіб ці українські діти можуть встановити контакт із нашою спільнотою та нашим життям.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Підготова збірних УСЦАК до поїздки в Україну

На нарадах Екзекутиви Канадської Делеґатури УСЦАК, що відбулися в суботу, 24-го листопада в Торонто в присутності голови УСЦАК М. Стебельського, доручено Михайлові Гарапинові, президентові Української Футбольної Асоціяції в Торонто (нараховує 18 дружин юніорів) відповідальність підготови та реалізації репрезентативних дружин УСЦАК юніорів та олдбоїв. У зв'язку з тим М. Гарапин плянує відбути прелемінарну селективну стрічу футболістів юніорів — кандидатів у другій половині січня 1991 року в околицях Ніяґара Фоллс. Подробиці про місце і час після їх усталення. Тому необхідно бажаючим кандидатам до збірних юніорів та олдбоїв (вони зобов'язані покрити собі кошти перелету в Україну) якнайскорше зголоситися до уповноваженого М. Гарапина на таку адресу: 34 Leamington Ave., Toronto, Ont. M8Z 2W4 Canada; tel.: (416) 239-4594.

Пригадуємо, що треба подати свої особисті дані: дата народження, назва клюбу, в якому виступає, позиція, заслуги.

В. К.

Підготовляється видання альманаху присвяченого 80-річчю СТ „Україна"

Повідомлення президента ФК „Карпати" у Львові, Україна.

ГоловіУСЦАК М. Стебельському.

Керівництво футбольного клюбу „Карпати" звертається до Вас з проханням посприяти в зборі рекламних оголошень для альманаху, присвяченому 80-річчю СТ „Україна", а також при бажанні допомогти добродійними внесками для покриття видатків в організації ювілею.

Будемо Вам щиро вдячні.

Президент клюбу К. Мікльош

Згідно з тією просьбою керівництва ФК „Карпати" управа Української Спортової Централі Америки і Канади рішила прийти з братньою допомогою для наших друзів в Україні і вже започаткувала збірку так платних оголошень, як і добровільних датків.

Подаємо текст заклику УСЦАК до українського громадянства:

Видання ювілейного Альманаху, присвяченого 80-річчю СТ „Україна" і поїздці збірних УСЦАК в Україну

З нагоди поїздки збірних УСЦАК, у Львові появиться „Ювілейний альманах" — спеціяльне видання в основному присвячене 80-річному ювілеєві СТ „Україна". Видавнича комісія, що складається з осіб в Україні і діяспорі, зарезервувала сторінки в цьому Альманаху для особистих привітів і комерційних оголошень підприємців і професіоналістів з діяспори.

Всі прибутки з цих оголошень йдуть на покриття коштів цього видання і на допомогу розвиткові національного спорту на Україні. Ціни за привіти-оголошення: ціла сторінка: 100,00 дол., півсторінки: 60.00долярів, чверть сторінки: 40 дол.

Чеки виставлені на:USCAK — Almanac" зі залученим текстом проситься висилати на адресу УСЦАК: Ukrainian Sports Federation of USA and Canada 698 Sanford Avenue, Newark, N. J. 07106.

Остаточний термін висилки оголошень 28-го лютого 1991 року.

Збіркова акція оголошень -привітів проводиться рівночасно на теренах Америки і Канади.

Гроші, зібрані в Канаді, проситься висилати на адресу Делеґатури УСЦАК — Канада.

Управа Української Спортової Централі Америки і Канади.

СК СУМ „Крилаті" — „Сапріса" СК — 2:2

В чергових футбольних змаганнях за чемпіонат І дивізії „Істерн Дистрикт Ліґи" Ню Йорку, що їх відбула дружина „Крилатих" з клюбом „Сапріса" 9-го грудня, наші футболісти закінчили ремісовим вислідом 2:2. Завдяки своїм цьогорічним успіхам, що припадають саме в ювілейному році, дружина „Крилатих" займає в показнику табелі ігор третє місце після „Кавалірс" — 15 точок, Норд Терітавн — 13 і „Крилаті" — 12.

Резервова дружина „Крилатих" виступає в II дивізії згаданої ліґи. У своїх змаганнях з клюбом „Роллінґ Стонс" наші резервісти зазнали поразки високим вислідом — 0:6.

УСК Ню Йорк — „Гунгарія" СК — 1:3

В неділю, 16-го грудня I дружина зустріла в змаганнях за чемпіонат II дивізії Космополітальної Ліґи Ню Йорку мадярських футболістів, з якими цим разом програла вислідом 1:3. Вже до перерви суперники вели 1:0. Після відпочинку на початку наші футболісти вирівняли 1:1, але в кінцевій фазі мадяри здобули два чергових ґолі, завдяки яким осягнули перемогу 3:1.

Резерва УСК-у розгромила резерву мадярського клюбу високим вислідом 6:2. Таким чином резерва УСК-у зміцнила свою позицію лідера резервової дивізії, в якій має можливості здобути першенство.

С. К.

Успіхи українських спортовців

Анатолій Охрименко, колишній футболіст, пізніше тренер УСВТ „Ч. Січ", нині тренер футбольної дружини Кейн коледжу в Ню Джерзі, був вибраний тренером 1990 року між тренерами вищих шкіл.

Христина Куцло, Лідія Косак і Христина Музичка, усі учениці середньої школи Непорочного Зачаття в Гемтремку Миш., були вибрані до кошиківкових збірних І-ої (Куцло) і II-ої (Косак і Музичка) дружин міста. Спортовий кореспондент газети „Сітизен" Джан Корнвелл описав в цій газеті виступи кошиківкових дружин трьох середніх шкіл в околиці Гемтремк, між якими відзначив дружину нашої школи, даючи згаданим українкам найкращі характеристики.

(от)

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

„Не той уже..."

(Закінчення зі стор. 2)

партійний і непартійний чинники не тільки в складі самого Уряду, але й у системі ДЦ УНР в цілому. І тут з пошаною й признанням треба згадати покійного Президента Миколу Лівицького, що підтримував у 1980-1989 роках ідею такого „балянсу" між партійним, виборним та номінаційним секторами УНРади: на чотири керівні становища в ДЦ УНР два були в руках партійців, а два належали до непартійних, у тому головство в Уряді УНР. На той час це була найкраща розв'язка. Сьогодні думаюча Україна й дехто в діяспорі вимагають повного „відпартійщення" державного проводу. Колишній „балянс" уже не вдоволяє українського політикума; а вже зовсім не вдоволяє його повне запартійщення!

„Не той уже Миргород, Хорол річка не та!"

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 20-го СІЧНЯ 1991 р.

Бріджпорт. Конн. Річні збори 59-го Відд. Т-ва Українська Січ о год 2-ій по пол. в приміщенні УКЦеркви при 457 Нобле авеню. На порядку нарад: звіти з діяльности за минулий рік та вибір управи відділу на 1991 р. Проситься всіх членів прибути на збори. Після зборів — прийняття. — Т. Сливінський, секр. Відділу.

НЕДІЛЯ, 27-го СІЧНЯ 1991 р.

Чикаґо, Ілл. Річні загальні збори 399-го Відд. Т-ва „Леви" о год. 12:30 по пол. в домівці „Леви" при 2353 W. Chicago, Ave. По зборах перекуска. Просимо про численну участь. — Я. Баторфальви, гол., Р. Б. Припхан, фін. секр.